

358 enfaiçament m. Acció d'en-
faiçar; l'efecte.

enfaiçar v. tr. faiçar, esp. enrotllar
(al voltant d'un pal, rem, etc) una corda,
un cordill, etc. formant diferents espines
de manera que en tapi un tros a tall
de faixa.

enfaiçada f.

enfangament m. Acció ~~de~~
d'enfangar o d'enfangar-se; l'efecte.

enfadeir v. tr. per tornar
pid | Pron. Endevenir far

enfadós -osa adj. luntjós.

enfaiçat m. Resultat de l'operació
enfaiçar d'enfaiçar un pal, un rem,
etc

enfangar v. tr. picar dins el
fang ^(cobr.) | Pron. Embrotar-se
de fang. Vaiç caure, i em vaiç
enfangar totes les mans. Amb
les botes totes enfangades. | pg.
Abinorar-se Vi'n enfangat en el
urici | picar-se en un afer, etc,